

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

2. Dies Decemb. Satis est Domine, satis est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

stea cum exultatione portes manipulos : esto sollicitus, & tristis, dum venerit tempus messis. Suadet hoc ipsum paucis D. Augustinus : (a) *Geme in area, ut gaudeas in horreo.* Talia sequentur in cælis præmia, qualia præcesserunt in terris opera. Quilibet suorum operum est filius ; quia, nimirum illorum hæres est legitimus. Si sis ambitiosus honoris, eris inhonoratus ; quia opera, quibus aspiras ad honorem, sunt sine honore. Ideò honore non est dignus, qui honorem quærit, sed quem honor quærit. Verissimè igitur Augustinus : (b) *Honor te querere debet, non ipsum tu.* Manes temper homo, hoc est, æquè vilis, etiam honore excellior aliis hominibus : *Simia collo aurum gestans adhuc est simia ; & asinus talenta gestans, adhuc more suo rudis ;* ut Gregorius Nazianzenus in carmine ad Nicobulum :

Aurum asinus gestans, plus non est corpore præstans.

2. DIES DECEMB.

Satis est Domine, satis est. *Xaverius.*

S. Xaverii
laus.

I. **S**atis est, vox est non advenæ in terris, sed incolæ in cælis. A quo unquam Monarchâ, audita est hæc vox Xaverianâ ? Quis unquam par Cræso, inter divitias ; Alexandro, inter victorias ; Augusto, inter honores ; Pompeio, inter triumphos ; Cæsari, inter dignitates ; Hannibali, inter trophæa ? quis denique fuit tam fortunatus pullus fortunæ, ut pronuntiaverit illas binas voculas, Satis est ? Sed licet Xaverio satis fuerit gaudiorum ; nunquam tamen satis laborum. Quis unquam aut obeundi ne-

(a) *Serm. 254. de temp.* (b) *Hom. 13. & 5.*

gorii, aut consequendi quæstus, aut comparandæ gloriæ cupiditate, tam brevi tot loca adire potuit, quàm celeriter Xaverius alienæ salutis ardore enavigavit? In primis lustravit Europam; & in eâ Galliam, Italianam, Germaniam, Hispaniam, Lusitaniam Provincias (civitates enim percurrere, immensum foret) peragravit. Inde se contulit fulminis more in Africanam; ex eâ in Indias, ac tandem infinitatem Asiæ, ad Sinas profectus, passibus suis fuit emensus; ulterius progressurus, nisi aut ipsum vita, aut o: bis defecisset. Certe illius beneficentiæ, (ut S. Hieronymi verbis utar) totus erat angustus orbis. Unde tanta fuit Barbaris de Xaverii virtutibus æstimatio; ut quia ejus vita erat irreprehensibilis, tota una, tota sui, tota omnium, cum injuria Divinitatis fuerit habita Divina. Imò Japonii Boncii coegerant comitia, (a) ut Xaverium consecrarent Deum, Arâ, sacrificiique colendum; miseruntque ad illum nuntios, per quos Divinos illi deferrent honores. Respondit ipse: Indignum, qui sum creatura, & vultis Creatorem esse? Non potuit tamen obflare, quin procumbentes in genua, pedes ejus adorarent osculis.

II. Gloria est Christianæ Religionis, tales educasse viros, per quos ipsa religio posset ita periclitari. Sic quosdam consecrat Virtus, usque ad simulationem sinceram Deitatis. Vigor animi, majestas vultus, suada sermonis, beneficentia manus, quasi Divinitatem aliquam objecit Barbaris Xaverium. Quæres nunc, ex quo fonte scaturiit illa tanta Xaverii, quantam nemo satis potest admirari, Virtus; & quæ illius comes, gloria? singula cum otio percurrenti, non occurret aliud quàm, cum jam Parisiis incumberes (a) Niremburg. de arte vol. 5. c. 15. P p p 2 Ru-

studiis, ac in bivio quasi viæ, deliberaret de ineundo cursu viæ, magna animi excelsitate, totum se Deo quocunque demum vocaret, promptum se eidem offerret. Quasi illud Isaïæ, Deo reponeret: (a) *Ecce ego, mitte me*; ac si diceret: fortassè sollicitus quæris, quem ad ultima terrarum mittas, qui tuum nomen longè, lateque propaget, & dices (b) *Hominem non habeo. Ecce ego: homo promptus, pro te nihil metuerè; propter te, nihil non audere. Nullus est servus, serviat licet durissimam servitutem, qui tam impensè desiderat è servitute manumitti, ad libertatem manuduci; quàm ego à te, ubi, ubi denique mitti. Non ego is sum, qui quasi uni mihi natus, velim illum è cælo haustum spiritum conscribi angustis unius domicilii parietibus, aut urbis mœnibus, aut Provinciæ finibus, aut Regionis limitibus. Totus mundus, erit meæ pro te industriæ campus: Te amanti Patria est, non modò omne solum, sed omne salum. Quin etiam quòd ero remotior ab illâ, quæ in terris est Patria; eo ero vicinior illi, qui in cœlis est Patri.*

III. Quid dubitas? *Ecce ego* futurus te auspice tui, & propagator nominis, & propugnator Numinis. Si occurrant montes, conscendam; si alpes, transcendam; si Maria, illa velis, remisque non fugiam, sed trajiciam. Etiam in barbaro Oceani elemento, ubique reperiam portum, quia ubique circumfero Deum. Sim licet transmarinus, sim transalpinus, Tibi ubique sum proximus, & tu mihi intimus. Si objiciant scæcervi nivium, illos calcabo. Ardeo pro te algere. Tam me tui amore accendunt conculcatæ pedibus nives, quàm admotæ pectori faces. Fortasse dices, me terrendum solitudine? Nunquid & ibi est Jesus? Ergo,

(a) c. 6. 3. (b) Joan. 5.

& salus. Tamen si duo, sufficimus. Si deleant turbæ,
nos duo turba sumus, sed sine turbine. Iterum ergo:
Ecce ego. Habes, qui te sequatur; habes, & qui in om-
nibus obsequatur. *Ecce ego;* cui pati pro te mala om-
nia, non tantum est votum, sed summa votorum. Mit-
te me vel ad mundi extremum; etiam illic libenter
emittam extremum spiritum? *Mitte me,* & è vestigio,
cuiunque rei mei in circulo meo retardanti, nu-
tium remittam. *Mitte me,* ubi sol torret; frigus urit,
Aquila sævit. Quid timeam, ubi meo non tantum
ades lateri, sed in pectore? *Mitte me,* ut intelligat
posteritas, quid Deus potuerit Xaverio milite: quid
Xaverius Deo Duce. Exauditus fuit Xaverius pro
sua in Deum fiducia, & paucis annis Regna sexaginta
sex per solam Japoniam explicata, fuerunt Xaveria-
næ virtutis palæstra, certaminis arena. Cæsar's auspi-
ciis undecies centena millia militum caesa dicuntur:
Xaverii unius manu suprâ duodecies centena millia, à
primordialis criminis morte ad vitam sunt revocati.
Ut videas quantò major Cæsar Xaverius; quid plu-
ribus, ut viverent, concessit, quàm Cæsar, ut moreren-
tur, coegit. Sed satis est de Heroë, de quo nunquam
satis.

Xaveriana satis vox, solum est nota beatis.

3. DIES DECEMB.

Vir germinat granum Virtutis, sine palea vanitatis.

Gerson. collat. pro licent.

Gloria Dei I.
in omnibus
querenda.

IN hoc mundo, velut in inculto agro
parum est tritici, multum zizanii. Si
crescat granum Virtutis; miscetur &
palea vanitatis. Denique in hoc sæ-
culo

PPP 3